

Најчешће постављана питања

У наставку можете пронаћи најчешћа питања у вези са еЗУП-ом.

- 1. На који начин је могуће проширити овлашћења за поједине податке у оквиру еЗУП-а? У предметима борачко инвалидске заштите постоје ситуације кад нам је за предмете за које се води управни поступак по службеној дужности, неопходан податак о пребивалишту странке, а странка је непозната на пребивалишту које је нама последње познато. У оквиру услуга са сервиса постоји опција бр. 4, међутим добијамо податак да немамо овлашћења за изабрани управни поступак. Неопходно је извршити допуну ЗПСЕ обрасца. Упутство процедуре доступно је на сајту Министарства државне управе и локалне самоуправе www.mduls.gov.rs/ezup.php Ово је процедурално питање и детаљније информације можете добити од супер администратора система еЗУП на ezup@mduls.gov.rs**
- 2. Да ли државни орган сме да захтева унапред доказ о уплати таксе или другог трошка који странка плаћа за добијање јавне услуге, односно спровођење одређеног поступка, као услов за пружање услуге, имајући у виду да државни орган - Управа за трезор по закону води службену евиденцију о свим уплатама?**

Начелно би се могло одговорити да су органи сагласно одредбама чл. 9, ст. 3 ЗУП (Орган је дужан да по службеној дужности, у складу са законом, врши увид у податке о чињеницама неопходним за одлучивање о којима се води службена евиденција, да их прибавља и обрађује) и чл. 103, ст. 1 ЗУП (Орган је дужан да по службеној дужности, у складу са законом, врши увид, прибавља и обрађује податке о чињеницама о којима се води службена евиденција, а који су неопходни за одлучивање (члан 9. став (3) овог закона)), дужни да податке о томе да ли је уплаћена административна такса или друга накнада за вршење услуге прибаве од органа који о томе воде евиденцију - Управе за трезор. Ипак, да би се разумело право значење ових одредби, треба приступити циљном и системском тумачењу закона. Најпре циљно тумачење. Сврха ове одредбе јесте да странка може да заврши поступак на једном месту (шалтеру), то јест, да не иде на два шалтера управних органа поводом једног поступка. У описаној ситуацији, странка која уплати административну таксу или другу накнаду за пружање услуге ће, по правилу, имати код себе доказ о уплати. Дакле, неће морати да иде на други управни шалтер да би органу могла да поднесе доказ о плаћању. С друге стране, системско тумачење упућује на сагледавање места ових одредби у закону. Одредба чл. 9, ст. 3 се налази у оквиру начела делотворности и економичности поступка. Начело економичности налаже да се поступак мора водити без одуговлачења и уз што мање трошкова по странку и другог учесника у поступку, али тако да се изведу сви докази потребни за правилно и потпуно утврђивање чињеничног стања (чл. 9, ст. 2 ЗУП). У ситуацији кад се доказ о уплати већ налази код

странке, неекономично је са становишта пореских обвезника који то плаћају да орган тражи тај доказ од другог органа. Да резимирамо, ако странка има код себе доказ о уплати, орган би требало да има право да захтева да га странка поднесе уз захтев, чак и ако се о том податку води службена евиденција. То је све у циљу поштовања начела економичности поступка и рационалног располагања новцем пореских обвезника. Најзад, морамо да ставимо и једну напомену и дилему. Уколико странка плаћа таксу или накнаду електронским путем, а што се све чешће дешава, онда може да се догоди да странка не може да одштампа потврду уплате или да чак орган захтева од странке да оде у банку и да донесе потврду из банке да је уплата извршена. У тој случају би странка била у истој ситуацији као да је послата пред још један шалтер управе. Зато сматрам да тада не би било оправдано да орган тражи потврду од странке, већ да би требало да податак о уплати прибави од Управе за трезор. Дилема која се јавља јесте како орган може да зна да ли је странка платила у банци, пошти или на другом месту овлашћеном за вршење платног промета, те има папирну потврду о томе (уплатницу) или је платила електронским путем? Због наведене дилеме, најсигурније би било да поводом овог важног питања које се јавља у скоро сваком управном поступку, надлежни органи (Министарство државне управе и локалне самоуправе и Министарство финансија) заузму одговарајући став, узимајући у обзир сврху ових одредби, начело економичности поступка, рационално располагање новцем пореских обвезника и поузданост конкретних начина утврђивања да је странка платила таксу или накнаду. Једно од решења би било и да органи буду обавезани да прихвате као доказ о уплати таксе или накнаде електронским путем и увид у плаћање, који би им странка пружила преко мобилног телефона или компјутера. Органи би онда само сачинили службену белешку о томе да су се увидом у електронски извод уверили у то да је странка платила таксу или накнаду.

3. Приликом обраде Захтева за надоканду трошкова сахране, ни обрађивачу ни извршиоцу није омогућен приступ матичним евиденцијама грађана као ни бази података о броју живорођене деце, које су од великог значаја у процесу олучивања о праву на надокнаду трошкова сахране. Да ли постоји могућност ревизије приступа одређеним базама, јер је очигледно да нису добро сагледане потребе за подацима приликом обраде захтева код ове врсте посла.

Свака институција која као корисник жели да користи сервисе на систему еЗУП послала је ЗПСЕ обрасце за приступ сервису. У том ЗПСЕ обрасцу навели су и управне поступке на основу којих им је дато одобрење. Уколико желите да користите неки нови управни поступак за сервис који већ користите, потребно је да пошаљете ЗПСЕ образац као допуну постојећем/претходном и сачекате да им власник сервиса одговори решењем, као и у првом случају. Више информација можете наћи на сајту Министарства државне управе поставило на www.mduls.gov.rs/ezup.php, нарочито www.mduls.gov.rs/doc/ezup/151018/Uputstvo-za-korisnike-eZUP-verzija4.pdf.